

Een ontmoeting in Helsinki

Een ontmoeting in Helsinki

Erotische verhalen

Uitgever: Brave New Books

Reuel

Schrijver: Reuel
Coverontwerp: Frans Venema
ISBN: 9789465466699
© Reuel 2026

18+ Dit boek bevat mogelijk schokkende scènes en expliciet taalgebruik en is uitsluitend bestemd voor volwassenen.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

Voorwoord

Dit is voorlopig mijn laatste boek onder mijn pseudoniem Reuel. Opwindend.net heeft de sectie fantasy geschrapt en ik kan de meeste verhalen die ik schrijf niet meer publiceren. Verder heb ik mij afgewend van de vaak zeer expliciete schrijfstijl die ik had. Van nu af aan schrijf ik onder mijn eigen naam. Dit zijn geen expliciete werken meer, hoogstens zijn ze spicy. Het verhaal: Baobhan Sith en het gedicht Manon zijn niet gepubliceerd op opwindend.net. Ik overweeg nog wel dit te doen.

Het titelverhaal is een bijzonder verhaal. Het gaat over Gina Prins. Ze was een klasgenote van mij op de Dwingelooewegschool. Ik vond haar altijd het aardigste meisje van onze klas. Het verhaal is geheel fictief.

Gina Prins: Onderste rij vierde van links. (Vlak onder meester Uildriks)

Een ontmoeting in Helsinki

In 2017 ben ik voor de Worldcon 75 in Helsinki. Zaterdagmiddag twaalf augustus zit ik op een bankje onder de prachtige eikenboom van het mooie weer te genieten. Een stel steampunk smeden vertonen hun kunsten voor de ingang van het Messukeskus conventiecentrum.

Voor mij is de conventiedag voorbij. Morgen is de laatste dag van de conventie en ik blader door de gids op m'n smartphone. Wat zal ik morgen gaan doen?

‘Frans?’

Ik kijk op, wie roept daar mijn naam?

Voor mij staat een jong gebleven vrouw van naar ik schat een jaar of zestig.

‘Ken je me niet meer?’, zegt ze.

‘Sorry, maar nee,’ zeg ik.

‘Gina’

Ik kijk haar aan en denk na, ze komt me vaag bekend voor.

‘Gina Prins?’

‘Ja helemaal goed.’

‘Goh, Gina Prins van de Dwingelooweg school.’

‘Klopt en daarna hebben we elkaar nooit meer gezien.’

‘Tja en dan kom ik je zomaar tegen in Helsinki.’

‘Waarom ben jij hier Frans?’

Ik wijs naar de ingang van Messukeskus. ‘Worldcon 75’

‘Met George R.R. Martin als eregast?’

‘Nu maak je me nieuwsgierig Gina, hoe weet je dat?’

‘Och zo bijzonder is dat niet, het stond in een folder die in mijn hotel lag.’

‘Dus je bent hier niet voor de conventie?’

‘Nee, ik ben gewoon op vakantie.’

‘Alleen?’

‘Ja, vind je dat bijzonder?’

‘Nou ja, ik ben vrijgezel en ik ben ook alleen op vakantie maar ik kom op de conventie wel altijd mijn vrienden van het NCSF tegen dus helemaal alleen ben ik dan ook niet. Maar hoe zit dat met jou?’

‘Och ik heb nu eenmaal verplicht drie weken vakantie. Mijn werkgever heeft dat zo bepaald. En ik wil niet drie weken lang alleen thuis zitten dus ga ik op pad.’

‘Zeg Gina, het is bijna tijd voor het avondeten. Zullen we samen iets gaan eten?’

Gina geeft me een stralende glimlach.

Gina is een knappe vrouw. Ze draagt een korte donkerblauw gebloemde jurk van satijn. Een zedig uitgesneden decolleté verhullen haar zongebruinde borsten. Ze draagt gouden oorhangers en een parelketting. Over haar jurk draagt ze een loshangende vest. Ze draagt hakken die haar zeker tien centimeter hoger tillen.

‘Ja Frans en waar?’

‘Ik logeer in het Sokos Vaakuna en op de bovenste verdieping heb je een restaurant. We kunnen daarbuiten zitten en hebben van daaruit een prachtig uitzicht over de stad. En het is er prachtig weer voor.’

‘Klinkt goed Frans.’

Samen lopen we naar station Pasila en nemen daar de trein naar het centraal station van Helsinki. Het is maar een klein eindje en dan zijn we er al.

‘Kijk even de weg oversteken en dan zijn we al bij het Vaakuna.’

We lopen het hotel binnen en gaan naar de lift. We nemen de lift naar de bovenste verdieping. En vervolgens gaan we naar het dakterras. We nemen een tafeltje met uitzicht op de grote domkerk van Helsinki.

Ik pak de stoel en schuif die naar achteren en laat haar plaatsnemen. Als ze goed zit neem ik zelf plaats aan de andere kant van de tafel. We zitten tegen over elkaar.

‘Wat dacht je van een glas witte biologische wijn, die is heerlijk geloof me maar.’

‘Hoe weet je dat Frans?’

‘Och, ik ben hier vaker geweest de afgelopen week.’

‘En je houdt van biologisch.’

‘Ja, als het mogelijk is dan neem ik biologisch.’

De ober brengt ons de menu kaart.

‘Heb je nog plannen voor later in de avond Gina?’

‘Nee, hoezo Frans?’

‘Mooi Gina. Zullen we dan een hele fles nemen?’

‘Lekker Frans.’

‘We willen graag een hele fles van die lekkere biologische wijn die u mij gisteren ook hebt gebracht,’ vraag ik de ober.

De man knikt en loopt weg.

Gina trekt haar vest uit en buigt daarbij naar voren.

De essence van ylang ylang en Turkse damastroos gemengd met de sensuele Indische sambacjasmijn dringt mijn neus binnen.

J’adore.

Ik vind het geweldig.

Ik houd van verzorgde vrouwen, een smaakvolle kledingkeus met de juiste sieraden en het juiste parfum. Gina heeft het allemaal. Ze prikkelt mijn zinnen. Bij mij klikt het. Ik weet niet wat jullie dan denken. Maar ik wil

deze vrouw in mijn bed. Gina, dat aardige meisje van de Dwingelooweschool.

Ik was altijd het sukkeltje van de klas, ik werd vaak geplaagd. Maar Gina stond daar altijd boven. Ze was altijd aardig, ook voor mij.

De menselijke seksualiteit is complex. Aan de ene kant heb je Moeder Natuur die ons verliefd maakt en aan de andere kant heb je de lust en het genot die teweeggebracht wordt door onze intelligentie. Het is een strijd tussen twee gevoelens die bij een mens opkomen.

Aan de ene kant is het de man die de vrouw neemt, maar alleen als de vrouw hem dat toestaat, dat is de wet van Moeder Natuur. Aan de andere kant is er het genot, een geschenk van Moeder Natuur aan ons mensen die ons doet besluiten, intelligente wezens als wij zijn dit geschenk voor ons eigen genoegen te gebruiken.

Ik ben een man, en ik wil haar in mijn bed. Ik ga voor het genoegen maar...

We dineren en dan is het halftien geweest, het begint te schemeren, de zon is ondergegaan.

Gina rilt, het begint fris te worden nu.

‘Doe je vest aan Gina,’ zeg ik haar.

‘Ja, ik denk dat ik dat maar doe.’ Ze buigt voorover en doet haar vest aan.

Weer is daar de geur van haar parfum. Het prikkelt mij. Het wekt mijn lust op.

J’adore.

Ja, ik wil deze vrouw in mijn bed. Ik ga voor de lust, maar...

‘Ga je mee naar mijn kamer Gina.’

Ze schenkt me een zwoele blik en stemt toe.

‘Nemen we nog zo’n lekker flesje wijn mee?’

‘Ja,’ zegt ze.

Samen stappen we in de lift naar de vierde verdieping waar mijn kamer is.

Gina is nog altijd het aardige meisje, vijftig jaren ouder nu maar nog steeds dat aardige meisje van de Dwingelooewegschool.

Verliefd worden is iets onbegrijpelijks het is iets dat je overkomt, het is iets dat gewoon gebeurt.

Iets in de houding van een vrouw, zoals ze zich voordoet, zoals ze spreekt zoals ze zich kleedt en oh ja zoals ze ruikt.

J’adore.

Ik vind het geweldig.

Mijn hemel, ik ben zestig en verliefd, ik dacht niet dat het me op deze leeftijd nog kon overkomen. Ik ben verliefd op deze vrouw en bijna op het eerste gezicht.

Ik pak de keycard voor mijn kamerdeur en het slot klikt open.

We gaan samen op het bed zitten en draaien ons naar elkaar toe.

We kijken elkaar aan.

Zou ze het kunnen zien? Vraag ik me zelf af.

Dan kussen we elkaar.

Ik neem haar in mijn armen en we kussen elkaar maar nu intenser, hartstochtelijker. En ze kust me terug met een nog grotere hartstocht.

‘Ik ben verliefd op je,’ fluister ik in haar oor.

‘Ik ook op jou,’ fluistert ze.

Verliefd zijn en die beantwoord krijgen is bijzonder.

Het is een onverwachte gift van Moeder Natuur. Het maakt me intens gelukkig. Het verandert het spel van de

liefde. Het is de strijd van de liefde met de lust en het genot. Het is heftig. We trekken elkaar de kleren van het lijf en kruipen onder de wol en dan begint het spel van de liefde.

Als ik dan bij haar binnendringt kreunt ze van genot. Maar ik weet dat het goed is, ik mag, ze stemt toe. Zo hoort het te zijn, volgens de wetten van Moeder Natuur.

We komen samen gelijktijdig klaar. Ik voel me zielsgelukkig. Ik ben zo verliefd. Ik ben de hare.

De fles wijn ligt ongeopend op de vloer van onze hotelkamer.

Scheiden en trouwen in vier dagen

Henk en Ellen zijn een stel, ze wonen samen. Ellen, een bloedmooie meid, begin dertig. Waar vijf avonden sportschool per week niet toe leiden. Een beetje gespierd maar dat is mooi. Slink, een gladde huid. Prachtige lange blonde haren.

“Oh wow, a real goddess”

Hij, Henk, nou ja...

Maandag:

De wekker gaat, halfzeven. Ellen staat op, onder de douche, haar wassen, föhnen, klaar.

Henk blijft liggen.

Ze maakt zich een cappuccino, smeert twee broodjes en stopt een appel en een mandarijn in haar laptotas. Om kwart over zeven stapt ze in haar BMW i5 en rijdt naar haar werk. Het is een halfuurtje rijden maar ze is graag op tijd.

‘s Avonds als ze om halfzes thuiskomt zit Henk in z’n relax fauteuil en kijkt TV: Netflix, Disney+, HBO noem maar op.

Ze gaat naar de keuken om het eten klaar te maken.

‘Schat, als je toch in de keuken bent, neem je dan een flesje bier voor me mee uit de koelkast?’

Ellen zucht. Ze weet niet wat haar vriend mankeert. Vier jaar geleden kwam hij thuis van zijn werk en zei tegen haar:

‘Ellen, ik heb ontslag genomen, ik word huisman.’

Maar dat werd hij niet. Hij werd een luie donder.

Ze brengt hem zijn flesje bier en loopt terug naar de keuken.

Ze houdt nog steeds van hem. Er verschijnt een glimlach op haar gezicht als ze terugdenkt aan die eerste keer toen ze uit eten gingen. Hoe hij de portier van zijn auto voor haar open hield om haar te laten instappen. Hoe hij de deur van het restaurant waar zij zouden gaan eten voor haar open hield. En hoe hij de stoel achteruitschoof om haar te laten plaats nemen aan het tafeltje waar ze zouden gaan eten. Hij was zo'n echte gentleman, zo attent, zo lief ook.

En wat zag hij er goed uit. Fris geschoren, haren netjes geknipt, nagels netjes gemanicurd, lekker geurtje mee en blinkend zwart gepoetste schoenen. Van top tot teen verzorgd. Zo wil een vrouw haar man graag zien.

Na het eten maakt ze zich klaar. Sportbroekje aan, topje aan, trainingspak aan. Sportschoenen en sokken in de tas, flesje water, smartphone en earbuds mee. Klaar om naar de sportschool te gaan.

Sportschool:

'Hoi José.'

'Hoi Ellen.'

José is Ellens beste vriendin, ze kennen elkaar al jaren. Ellen trekt haar schoenen en trainingspak uit. Tegenover hen beiden zit een leuke man. Hij is bezig de veters van zijn sportschoenen dicht te knopen. Wat een mooie man denkt ze. Hij is klaar en gaat naar de sportzaal.

'Mooie man hè,' zegt José.

Dit doet Ellen blozen.

'Hoe bedoel je?'

‘Nou, ik zag je wel kijken hoor.’

‘Och José.’

‘Arme ziel.’

‘Hoezo José.’

‘Mark heeft een halfjaar geleden zijn vrouw verloren. Borstkanker. Achtergebleven met twee jonge kinderen.’

‘De wereld is wreed José.’

‘Maar wel lekker in bed hoor.’

‘Och José je gaat ook echt met elke man naar bed is het niet?’

‘Ellen toch, dat weet je wel beter.’

Sorry José.’

‘Geeft niet meisje.’

‘Geeft wel José, ik had immers beter moeten weten.’

‘Wanneer ruil je die lapzwans van jou in voor een echte vent. Mark is vrij hoor.’

‘Ik houd nog altijd van hem José.’

‘Kijk daarin verschillen we nou, jij bent van de liefde en trouw en ik van de lust en “one night stands.”’

‘Jouw ridder op het witte paard komt ook nog wel José.’

‘Misschien maar voorlopig nog niet, heb veel te veel lol in de lust en de seks. Kom op, buds in, sporten.’

Dinsdag:

De wekker gaat, halfzeven. Ellen staat op, onder de douche, haar wassen, föhnen, klaar.

Henk blijft liggen.

Aan het werk maar weer.

‘s Avonds als ze om halfzes thuiskomt zit Henk in z’n relax fauteuil en kijkt TV. Een rij van zeven, acht lege bierflesjes staan naast zijn stoel.

Ellen zucht. Ze houdt nog steeds van hem. Een glimlach verschijnt op haar gezicht als ze terugdenkt aan de goede jaren die ze samen hebben gehad. De lekkere seks die ze hadden. Hij was zo attent en zo lief. Hij dacht altijd aan haar en zorgde ervoor dat ook zij klaarkwam. Ze hadden het zo goed met z'n tweeën. Een fantastisch seksleven, heerlijke vakanties en wat is ervan over...

Als ze nu sporadisch nog seks hebben gaat hij met z'n dikke bierpens op haar liggen. Hop, hop, hop en klaar komt hij. Zo onbevredigend. Wat is er toch met hem gebeurd?

‘Och Henk, zie je zelf nou toch. Je hebt je zelf in geen dagen gewassen en geschoren. Je gaat nooit meer eens naar de kapper. Je draagt al twee weken dezelfde kleren. Je stinkt een uur in de wind. Wat is er toch met je aan de hand?’

‘Er is niets met me aan de hand schatje.’

‘Oh Henk toch, natuurlijk wel. Ik ben je vriendin en ik houd van je, je kunt me toch vertellen wat er vier jaar geleden is gebeurd.’

Henk zwijgt.

Ellen zucht. Henk zwijgt altijd, om een één of andere reden wil hij er niet over praten maar ondertussen richt hij zichzelf ten gronde.

Sportschool:

José is er vandaag niet maar Mark wel.

‘Goede avond Mark.’

‘Goede avond dame, kun je me vertellen hoe je mijn naam kent en hoe je heet?’

‘Ik ben Ellen en je naam ken ik van José.’

‘Van die wilde stoeipoes?’

Ellen moet lachen. ‘Ja, die ja.’

‘Heb je zin in een wedstrijdje Ellen, fietsen, wie het verst komt?’

‘Ja leuk.’

Getweeën lopen ze de sportzaal in. Ze stappen op twee naast elkaar geplaatste fietstrainers en gaan erop zitten.

‘Hoelang Mark?’

‘Eerst even een beetje opwarmen Ellen.’

Een tijdje later.

‘Ben je opgewarmd Mark?’

‘Ja, twintig minuten wie het hardst kan.’

Mark wint de wedstrijd. Ellen is een fitte meid maar fit is Mark ook en hij is tenslotte een man.

Ze stappen af, zij naar rechts en hij naar links. De tussenruimte tussen de twee trainers is klein dus botsen ze tegen elkaar op.

‘Oeps,’ zegt Ellen, haar beide armen rusten tegen Marks brede borst.

Ze kijken elkaar in de ogen. Even aarzelt hij maar dan kust hij haar en zij kust hem terug. Hij slaat zijn armen om haar en nu kust hij haar op haar mond. Hun tongen ontmoeten elkaar nu.

Overall in de sporthal klinkt er nu een gejoel.

‘Hé kijk daar, een ontluikende liefde, waar een sportschool niet goed voor is,’ zegt Ron Haans.

Met blozende wangen laten de twee geliefden elkaar los.

‘Geeft niet hoor Ellen, dat mag best,’ zegt Ron.

Na het sporten zitten Ellen en Mark in de bar.

‘Wat wil je drinken Ellen?’ vraagt Mark.

‘Doe maar een watertje Mark.’

‘Met bubbels?’

‘Ja, lekker.’

‘Wie past er nu op je kinderen Mark?’

‘Mijn zus, als ik mijn zus niet had gehad, had ik het denk ik niet gered. M’n zus is de beste zus die een broer zich maar kan wensen. Ik ben haar zo dankbaar. En niet te vergeten dat ze ook nog haar eigen gezin heeft.’

‘Familie Mark, familie is alles.’

Mark slaat een arm om Ellen heen en trekt haar tegen zich aan en kust haar op haar wang. Ze voelt zich zo veilig bij deze man.

‘Ga je zo meteen met me mee Ellen, ik kan niet te lang wegblijven Liesbeth moet nog naar huis rijden.’

Woensdag:

Die ochtend wordt ze wakker in Marks bed. Ze kijkt op haar horloge. Tien voor zeven. Tijd om op te staan. Ze kijkt naar links Mark is er niet.

Op dat moment huppelt een klein meisje van een jaar of vijf de kamer binnen. Ze draagt een roze nachtjapon met daarop Goofy, een Disneyfiguur. Ze springt bij haar op bed en gaat tegen haar aanzitten. Met haar guitige twinkelende oogjes kijkt ze naar boven.

‘Wie ben jij,’ vraagt ze.

‘Ellen, en jij?’

‘Mariëlle.’

‘Mariëlle is een mooie naam Mariëlle.’

De guitige blonde krullenbol kijkt haar aan met haar ontwapende blik.

‘Word jij onze nieuwe mama?’

Ellen moet glimlachen.

‘Ja Mariëlle, wie weet, misschien wel.’